

Youth

Психологія життєвого простору сучасної молоді

Міжнародна науково-практична
конференція

Future

Рівне

26-27 листопада 2021

Education

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Психологія життєвого простору сучасної молоді

Міжнародна науково-практична конференція

26–27 листопада 2021 року

Р і в н е

УДК 159.9+ 316.6

Психологія життєвого простору сучасної молоді: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (26-27 листопада 2021 р). Упоряд. Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова – Рівне: Волинські обереги, 2021. 122 с .

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету

(протокол № 12 від 30.12.2021 р.).

Матеріали надруковані в авторській редакції. Редакційна колегія може не поділяти поглядів авторів. Відповідальність за зміст матеріалів, точність наведених фактів, цитат, посилань на джерела, достовірність іншої інформації та за додержання норм авторського права несуть автори.

почуттями особистості, не дозволяє діяти під впливом емоцій і запобігає маніпулюванню з боку інших осіб. Емоційний інтелект особистості можливо розвивати й нарощувати, він є поглиблення емоційного й пов'язаних з ним форм практичного і творчого інтелекту. управління емоціями інших людей, цілеспрямована дія на їх емоції. Звідси випливає, що емоційний інтелект – це самосвідомість, самоконтроль, соціальна чуйність та управління взаєминами між двома і більше опонентами, що позитивно впливає на розвиток особистості у сучасному суспільстві.

Список використаних джерел

1. Гоулман Д. Эмоциональное лидерство: Искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта / Д. Гоулман, Г. Бояцис, Э. Макки. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2008. – 301 с.
2. Эмоциональный интеллект как феномен современной психологии / И. Н. Андреева. – Новополюцк : ПГУ, 2011. – 388 с.
3. Дерев'яно С. П. Емоційний інтелект як чинник соціально-психологічної адаптації особистості до студентського середовища : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. психол. наук / С. П. Дерев'яно. – К., 2009. – 20 с.
4. Практический интеллект / [Дж. Стенберг, Дж. Б. Форсайт, Дж. Хедланд и др.]. – СПб: Питер, 2002. – 272 с. – (Серия «Мастера психологии»).

Сторож О. В.

*кандидат психологічних наук
доцент кафедри практичної психології та психотерапії
Рівненський державний гуманітарний університет
м. Рівне, Україна*

ОСНОВНІ НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ТВОРЧОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ

Досягнення якісно нового стану сучасного суспільства неможливе без кардинального покращення рівня підготовки висококваліфікованих фахівців, що зумовлює необхідність забезпечення вищими навчальними закладами їхньої успішної соціалізації як чинника здобуття якісної освіти та професійного становлення особистості.

Зазначимо, що як слушно стверджує М. Менденс, якість освіти не є модою, не є формою керівництва, вона є умовою виживання в суспільстві, і саме вищі навчальні заклади спонукають людей діяти якісно.

Сутнісною характеристикою життя у сучасному світі стали швидкі зміни. Прискорення темпів соціальної динаміки, перетворення старих і виникнення нових соціальних структур, трансформація соціальних ідеалів і цінностей неминуче задають нові параметри перебігу соціалізації, ставлячи до її суб'єкта підвищені вимоги щодо формування нових моделей соціальної поведінки, конструювання системи цінностей та індивідуальних особистісних структур. Водночас необхідно підкреслити, що на сучасному етапі духовних та матеріальних суспільних трансформацій відбувається становлення нового типу особистості, який формується на нових ціннісних нормативних засадах, творчо-адаптованого типу у суспільстві.

У зв'язку з цим об'єктивно необхідною стає потреба і в особистісних трансформаціях, передусім, у напрямі досягнення гнучкості, сформованості творчих якостей. Відомо, що творчість людей є генератором соціального процесу. Адже завдяки активності творчих особистостей не припиняється процес інновацій, отже, забезпечується суспільний прогрес, а послаблення їхнього творчого потенціалу означає розпад і застій системи.

Таким чином, творчість виступає своєрідним механізмом адаптації особистості до соціальних змін, що відбуваються, а для того, щоб внутрішньо відповідати сучасній дійсності, людина повинна не просто вміти адаптуватися до нової ситуації, але й бути спроможною змінити її, змінюючись, розвиваючись при цьому сама.

Мета: здійснити теоретичний аналіз основних підходів до творчої соціалізації студентської молоді.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблемі соціалізації особистості присвячена значна кількість вітчизняних і зарубіжних досліджень у різних галузях науки: культурантропології (Ф. Боас, В. Малиновський); соціології (Е. Дюркгейм, Дж. Дьюї, Дж. Мід); психології (Л. Виготський, О. Леонтєв, А. Маслоу, Ж. П'яже, В. Петровський, Дж. Роттер, З. Фройд). Різні аспекти цієї проблеми висвітлювалися у межах соціальної психології: вивчалися питання політичної і економічної соціалізації (Г. Андрєєва, А. Коваленко, Н. Дембицька, І. Зубіашвілі, Л. Карамушка, М. Корнєв, В. Москаленко, Л. Орбан-Лембрик, М. Пірен, В. Циба); аналізувалися вікові закономірності розвитку зростаючого покоління в умовах соціальних змін (Л. Божович, М. Боришевський, І. Малкіна-Пих, С. Максименко, Р. Павелків, О. Реан).

Особливої уваги науковці надавали проблемам творчого розвитку особистості. Зокрема досліджувалися питання розвитку і діагностики творчого мислення (Д. Богоявленська, О. Бондарчук, Ф. Вільямс, Дж. Гілфорд, В. Дружинін, О. Костюченко, О. Кульчицька, Л. Мойсеєнко, В. Моляко, В. Рибалка, В. Роменець, Р. Семенова, М. Смульсон, П. Торренс, О. Тунік); вивчалися сенситивні періоди творчої реалізації особистості (В. Дружинін, Г. Костюк, В. Рибалка, В. Роменець). При цьому варто зауважити, що предметом дослідження вчених є також взаємозв'язок між обома зазначеними явищами (соціалізацією і творчою активністю особистості) (Г. Алдер, Г. Балл, О. Власова, А. Налчаджян, О. Ніколаєва, К. Роджерс, В. Юркевич, В. Ямницький), що дає підстави для постановки проблеми творчої соціалізації особистості. Водночас варто наголосити на тому, що зміст та хід соціалізації значною мірою обумовлений особливостями вікового розвитку особистості.

Численні дослідження щодо таких особливостей у студентському віці засвідчують, що до них належить передусім досягнення певної визначеності у структуруванні самосвідомості (Г. Абрамова, Г. Андрєєва, Л. Божович, Д. Ельконін, Е. Еріксон, Дж. Роджерс, О. Скрипченко) та перехід на якісно новий рівень моральної свідомості (М. Боришевський); розвиненість та подальший розвиток інтелекту (Ж. П'яже, О. Реан) і творчого мислення (В. Дружинін, Г. Костюк, М. Лейтес, В. Моляко, О. Музика, І. Павлов, М. Парлоф, В. Рибалка, В. Роменець); становлення характеру (О. Лічко), цілепокладання (Ю. Швалб), самооцінки (І. Кулагіна), соціального статусу (С. Максименко, Дж. Морено, Т. Щербан), особистісного самовизначення (Т. Драгунова, Д. Ельконін, Л. Славіна). Зроблені дослідниками висновки переконують у тому, що на цьому етапі розвитку відбувається суттєва переорієнтація соціальної позиції студентів з позиції реципієнта соціальних впливів до позиції активного суб'єкта, який активно відтворює соціальні норми та відносини в діяльності та завдяки процесу творчої реалізації особистості [1-4].

Спроможність студентів задовольнити ці вимоги забезпечується наявністю в них *творчої позиції* (здатності гнучко, відкрито, адекватно і самостійно реагувати на життєві ситуації, виявляти готовність досягати оптимального для цих ситуацій результату); *спроможності до творчого втілення задумів, планів, завдань* тощо (здатність до розкриття особистістю своїх ресурсів, необхідних для відповіді на виклики навколишнього оточення, що дає їй змогу глибше розкрити своє «Я» у ситуації контакту з іншими); спроможності до вироблення *творчої продукції* – створення власних способів керування життєвими ситуаціями, впливати на інших на основі відомих алгоритмів, схем та сценаріїв діяльності і спілкування[1].

Відповідно актуалізується потреба у розвитку образного і вербального творчого мислення, вдосконалення особистісних характеристик, досягнення соціального визнання та соціального статусу.

Теоретичний аналіз наукових праць, в яких розглядаються питання щодо *пасивної* та *активної сторін соціалізації* (Г. Алдер, Г. Батищев, Н. Голованова, В. Дружинін, О. Карпенко,

В. Роменець, Л. Смолінчук, В. Юркевич, І. Якиманська), *соціальної творчості, соціальної креативності, соціальної обдарованості* (Т. Балобанова, О. Власова, Л. Єрмолаєва-Томіна, Е. Ландау, О. Ніколаєва, О. Кульчицька, Л. Попова, Р. Семенова, О. Тургенева) *творчої адаптації* (А. Налчаджян, К. Роджерс, В. Ямницький) *вікових особливостей студентів* (М. Боришевський, Г. Костюк, С. Максименко, В. Рибалка, В. Роменець, Ю. Швалб) привів до розуміння феномену *творчої соціалізації особистості*, який звучить як активне входження особистості до суспільства та забезпечується творчо-перетворюючими діями, що реалізуються в соціумі заради досягнення позитивних змін у процесі опанування традицій, норм і цінностей культури (Л. Коломийченко, О. Туріна) [1; 2; 4].

Враховуючи віковий розвиток студентської молоді і теоретичну базу творчої соціалізації особистості, то слід засвідчити, що студенти з високими показниками творчої соціалізації адекватно, гнучко і швидко реагують на різноманітні зміни соціального середовища, пропонуючи саме той творчий продукт, який є необхідним в конкретній ситуації життєдіяльності і є цінним для суспільства, до якого вони належать, і таким чином взаємодіють з ним крізь призму своєї творчої самореалізації.

Таким чином, здійснений аналіз проблеми творчої соціалізації особистості у студентському віці дає змогу стверджувати, що її зміст і структура залежить від вікових особливостей особистості, базується на взаємозв'язку процесів соціалізації і творчого мислення та виявляється у: соціальній творчості, соціальній креативності як вищих формах соціальної активності особистості або суспільства; творчій адаптації як процесі змін, перебудові соціальних ситуацій на основі незахисних адаптивних механізмів.

Творча соціалізація студентів – це процес стійкої, загальної адаптації, який реалізується з допомогою незахисних адаптаційних механізмів психіки і призводить до систематизації, конструювання, інтегрування студентом образу світу через активізацією творчого мислення, що виявляється у майстерності, винахідливості, творенні нових і корисних продуктів діяльності.

Отримані висновки утворюють підстави для твердження про можливість забезпечення якості вищої освіти шляхом еволюційних перетворень навчально-виховного процесу вищих навчальних закладів, які б уможливили творчу соціалізацію студентів.

У зв'язку з цим варто погодитися з рекомендаціями О. Величка щодо необхідності таких шляхів якісної підготовки студентів, як:

- прийняття студентів як рівноправних партнерів та забезпечення студентам відповідного середовища;
- наділення студентів відповідальністю й почуттям їх значимості;
- забезпечення студентів відповідним середовищем, де вони змогли б виявити свої сильні сторони й нейтралізувати слабкі;
- надання допомоги студентам у навчанні завдяки командній роботі;
- залучення студентів і викладачів до процесу прийняття рішень, що мають відношення до них самих;
- надання студентам можливості поділитися своїм ентузіазмом, мріями з викладачами, адміністрацією;
- надання студентам повноцінного творчого прояву і тим самим підтримати їх творчу соціалізацію [1-4].

Тому виходячи з вище згаданих концепцій і підходів постає питання розвитку творчої соціалізації серед студентської молоді, яку варто реалізовувати через наступні кроки психологічних взаємодій, а саме трьох послідовних рівнів технології розвитку творчої соціалізації сучасної молоді:

1) *Проблемно-адаптаційний*: основна задача якого полягає у виявленні і подоланні стереотипних (шаблонних, дезадаптаційних) форм поведінки у молоді. Даний рівень вміщує п'ять модулів (соціально-адаптаційний; особистісний; комунікативно-емоційний; соціально-активний; психофізіологічний), які передбачають: створення сприятливої комфортної атмосфери в групі, розвиток групової згуртованості, самопізнання і самоорганізація; виявлення і усвідомлення учасниками індивідуального способу реагування у проблемних

соціальних ситуаціях життя; виявлення причин і блоків прояву соціальної гнучкості і творчої активності в соціумі; активізація внутрішніх ресурсів у подоланні дезадаптаційних форм поведінки в оточуючому середовищі на особистісному, когнітивному, поведінковому і соціальному рівні; ознайомлення з основними техніками і оволодіння навичками подолання фруструючих проблемних ситуацій; відкриття в собі резервів успішної і творчої поведінки в будь-яких соціально-напружених сферах життя.

2) *Рефлексивно-творчий*: основна задача якого полягає у опануванні молоддю процесом рефлексії і методом позитивного мислення, щоб будувати модель успішної творчої особистості і розвивати основні особливості творчого мислення для продуктивного і результативного вирішення професійних і життєвих задач. Даний рівень вміщує два модулі (рефлексивно-усвідомлюючий; творчо-розвиваючий), які передбачають: переосмислення уявлень про себе і про інших шляхом саморефлексії і зворотного зв'язку від інших; розширення меж і прийомів рефлексивного усвідомлення та конструктивного подолання мисленнєвих труднощів; оволодіння прийомами і навичками позитивного мислення; усвідомлення учасниками себе як неповторної, творчої і успішної особистості; активізація творчого потенціалу, розвиток особливостей творчого мислення: швидкості, гнучкості, оригінальності і деталізації мислення; оволодіння практичними навичками конструктивного і творчого вирішення професійних і життєво-соціальних задач.

3) *Творчо-адаптаційний рівень*: основна задача якого полягає в інтеграції набутого досвіду студентами протягом двох попередніх рівнів і впровадження його у життя. Розвиток цілепокладання і системно-цілісного та творчого відношення до минулого, теперішнього і майбутнього. Даний рівень вміщує два модулі (інтеграційний; життєтворчо-соціальний), які передбачають: узагальнення отриманого досвіду пізнання себе і оточуючих через механізми адаптованості і творчості; розвиток цілепокладання, розуміння часової перспективи; закріплення нових творчо-адаптаційних способів взаємодії зі світом; інтеграція внутрішнього і зовнішнього життєвого стану суб'єкта; формування механізмів творчої соціалізації особистості [1; 4].

Дані рівні передбачають успішне протікання процесу формування нових вмінь і навичок для успішної творчої соціалізації в суспільстві студентської молоді.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Здійснений теоретичний аналіз творчої соціалізації студентів відкриває *перспективи* для подальшої розробки та вивчення проблеми *творчої соціалізації особистості* на різних вікових етапах та в будь-яких соціальних сферах життя людини.

Розгляд зазначеної проблеми у контексті її забезпечення вищими навчальними закладами є особливо важливим, оскільки якісна освіта в них дає можливість студентам творчо соціалізуватися в суспільстві і знайти своє місце в певній професійній діяльності. Автор вбачає поліпшення якості освіти у розробці моделі психологічного консультування творчої молоді, а також у створенні програми підготовки практичних психологів до надання психологічної допомоги студентам з питання творчої соціалізації у сучасному інформаційному суспільстві.

Список використаних джерел

2. Сторож О. В. Теоретико-методологічний аналіз творчої соціалізації студентів. *Психологічні основи забезпечення активності освіти у вищому навчальному закладі*: монографія / за ред. В.М. Ямницького, передмова та післямова Р.В. Павелківа. Рівне : О.Зень, 2015. С. 33–62.

3. Туріна О. А. Культуротворчі чинники творчої соціалізації особи. *Вісник Книжкової палати*. 2011. № 1. С. 35–40.

4. Циба В. Т. Соціологія особистості : системний підхід (соціально-психологічний аналіз) : навч. посіб. К. : МАУП, 2000. – 152 с.

4. Ямницький В. М. Психологія життєтворчої активності особистості: монографія. Одеса : СВД Черкасов М. П. ; Рівне : РДГУ, 2004. – 360 с.

Токарева Н. М.

*доктор психологічних наук, професор,
завідувач кафедри загальної та вікової психології
Криворізького державного педагогічного університету
м.Кривий ріг, Україна*

ПСИХОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ФОРМАТУВАННЯ ПЕРЦЕПТИВНО-ІНТЕРАКТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЮНАКІВ

Полімодальні виміри самоздійснення особистості стало розгортаються у складному хронотопі буття із урахуванням вагомих просторових і смислових орієнтирів, узагальненої схеми світоустрою й уявлення суб'єкта життєтворення про місце свого знаходження у ній. Кожний етап генези буття зумовлює необхідність переосмислення координат реальності, потребує нового погляду на виміри світоустрою.

Аналізуючи особливості формування моделі світу дитини, М. В. Осоріна виокремлює три основні фактори, що обумовлюють специфіку даного процесу:

- 1) вплив «дорослої» культури, активними трансляторами якої є передусім батьки, а згодом – інші вихователі;
- 2) особисті зусилля самої дитини, що виявляються у різних видах її інтелектуально-творчої діяльності;
- 3) вплив дитячої субкультури, традиції якої є надзвичайно важливими для розуміння логіки світосприймання [4, с.12].

Вагомі смислоутворювальні зміни у системі світосприймання і моделюванні власного життєвого простору відбуваються у юнацькому віці, коли особистість відзначається глибиною спостережень, раціональністю інтерпретаційних схем реалій субкультурної феноменології.

Специфічні ознаки світобачення й моделювання життєвого простору молодими людьми юнацького віку значною мірою обумовлені ускладненням розумового розвитку, і зокрема – формально-операційним мисленням, що детермінує зміни співвіднесення категорій можливості і дійсності: якщо дитина мислить передусім про дійсність, то юнакам доступною стає категорія можливого. Відповідно, реальність інтерпретується юнацтвом лише як частина сфери можливого, що, у свою чергу, неминуче породжує інтелектуальне експериментування, своєрідні ігри розуму, егоцентризм юнацького мислення [2, с. 37–38].

Дорослішання особистості в умовах мінливого інформаційного суспільства, сповненого невизначеності й полімодальності життєвих сценаріїв, спричиняє редукацію самоідентифікації молодих людей юнацького віку, наслідки якої мають пролонгований характер: звуження сфери соціальних контактів (дезадаптивне усамітнення), розширення поля дії надмірних комунікативних фільтрів під час спілкування, ригідні моделі поведінки, труднощі самореалізації тощо. Семантика суб'єктивного відображення людиною реального світу детермінує варіативність її активного психічного життя, специфіку сценаріїв поведінки і діяльності. У світоглядному континуумі особистості протягом дорослішання формуються певні ресурси, завдяки яким людина розвивається, інтегруючись у соціокультурні процеси й інтеріоризуючи прийняті у суспільстві норми і цінності. У структурі суб'єктивного образу світу формуються, розвиваються і вдосконалюються цілісні уявлення про світ, що постійно доповнюються, конкретизуються і диференціюються у генезі буття, способи організації перцептивних процесів, що дозволяють адекватно орієнтуватися у різних ситуаціях життєдіяльності та здійснювати прогнозування ситуативної й особистісної значущості подій («перцептивних гіпотез»).

Закономірності функціонування образу світобачення (як перманентного компоненту життєтворчості людини, постійної складової свідомості), його структура (перцептивний образ із полівекторним розгалуженням суб'єктивних смислів і значень, семантичний простір особистісних конструктів і персонального досвіду, рефлексивний вимір адаптаційних

З М І С Т

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ МОЛОДІ
В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

БЫЛИНСКАЯ Н. В. Особенности временной перспективы у представителей молодежной среды.....	3
БЕЗЛЮДНА В. І. Ставлення студентської молоді до трудової міграції.....	5
ЖУРАВЛЬОВА Л. П., ЛУЧКІВ В. З. Глобалізаційні процеси, асертивність та емпатійна суб'єктивність особистості.....	8
КУЛАКОВА Л. М. Ефективна комунікація в розрізі теорії поколінь.....	10
НАЗАРЕВИЧ В. В. Остракізація в суспільстві як захисний механізм сучасності.....	14
НЕЧИПОРУК Л. І. Соціальна активність молоді в громаді: банк молодіжних ініціатив.....	17
ПАШТЧЕНКО Л. В. Психологічні особливості формування гідності сучасної молоді.....	20
ПЕТРУК Л. П. Трансформаційне суспільство і розвиток особистості.....	22
ПОНТКОВСЬКА Д. В. Національна культура сучасної молоді як складова особистості.....	25
РУДЮК О. В. Актуальні аспекти вивчення кризи зайнятості у безробітній молоді в нових соціально-економічних умовах.....	26
САВУЛЯК В. О. Етнічна ідентичність у структурі Я-образу (на матеріалі дослідження студентів).....	30
СПВАК Н. В., СПВАК Д. М. Вплив ЗМІ на становлення світогляду студентів.....	33
ХОМИЧ І.С. Соціально-психологічні особливості детермінації супідільно значущої поведінки особистості	36

ОСОБИСТІСНЕ ЗРОСТАННЯ ТА ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

АРТЕМОВА О. І. Активізація креативних ресурсів майбутніх практичних психологів у процесі професійної підготовки.....	41
БАБАК К. В. Самоактуалізація особистості здобувачів вищої освіти у діяльності психологічної служби ЗВО.....	43

БЕРЕЗЮК Т. П. Особливості професіоналізації майбутніх спеціалістів у контексті фахової підготовки.....	46
БОЛЮХ Т. П. Психологічні особливості емоційного вигорання юнаків.....	49
ГАВРИЛОВИЧ А. А. К проблеме социально-психологической адаптации в спортивной деятельности.....	51
ДЖЕДЖЕРА О. В. Підготовка майбутніх психологів до практичної діяльності в процесі вивчення навчальної дисципліни «організація діяльності психологічних служб».....	54
КАМІНСЬКА О. В. Детермінанти успішного професійного становлення майбутніх психологів.....	56
КОБЗАР З. І. Психологічні особливості розвитку професійної емпатії майбутніх психологів.....	60
ЛУЦИК Г. О. Використання арт-терапевтичних технологій у підготовці майбутніх психологів до роботи зі схильними до девіантної поведінки підлітками	61
СИНЮК Д. Личностные качества студентов, значимые для их учебно-профессиональной деятельности.....	63
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ ТА ЇЇ ЖИТТЄТВОРЧІСТЬ	
ДАНИЛЕНКО А. В. Особенности психического здоровья студенческой молодежи в условиях пандемии.....	69
IVASHKEVYCH E., NAVOSHUK A. The development of creative thinking of teenagers.....	73
КУЛАКОВ Р. С. Проблема формування толерантного ставлення учасників освітнього процесу до осіб з особливими освітніми потребами.....	78
КИТЮШКО С. І. Психологічні засоби корекції аутоагресивної поведінки молоді.....	81
КОНОПЛИЦКАЯ О. Аспекты социальных ролей в социально-психологических установках индивида.....	83
МУЖАНОВА Н. В. Особливості соціалізації неформальної молоді в умовах пандемії...	86
МУКНАЛЧУК N., НЛАВИНСКА Е. The problem of understanding novels by senior pupils creatively.....	89

ПАВЛОВ И. В. Особенности виртуального образа я в игровой вселенной.....	94
САВЕЛЮК Н. М. Психосемантичний простір психологічного благополуччя майбутніх освітян.....	97
СЕВЕРИН А. В. Восприятие предметов вариативной формы подростками с разным уровнем интернет-зависимости.....	100
СОЗОНЮК О. С. Емоційний інтелект як особистісний ресурс розвитку життєвих перспектив особистості.....	103
СТОРОЖ О. В. Основні наукові підходи до творчої соціалізації студентів	106
ТОКАРЕВА Н. М. Психологічні виміри форматування перцептивно-інтерактивної компетентності юнаків.....	110
ЮРЧУК О. І. Застосування дельфінотерапії як засобу корекції осіб з психофізичними порушеннями	114
ЯЩУК С. Супрежеские конфликты и причины их возникновения.....	116
КНУРАVTSEVA N., IVASHKEVYCH E. Argumentative discourse as a problem of cognitive psychology.....	119